

כְּתִיב, (יחזקאל כ"ט) הִנְנִי עֲלִיד פֶּרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 הַתַּנִּים הַגְּדוֹל הַרְבֵּץ בְּתוֹךְ יְאֹרָיו. מִתַּמָּן
 שְׂרוּתָא לְתַתָּא בְּשׁוֹלְטָנָא דִּילְהוֹן. אֲבָל חֲכַמְתָּא
 דִּילְהוֹן, לְתַתָּא מִכְּלָהוּ דְרַגִּין אִיהוּ. (אִינִין)

תָּא חֲזִי, חֲכַמְתָּא דִּילְהוֹן בְּדַרְגִּין תַּתָּאִין, לְאַכְפִּיין
 לֹון לְאֵלִין דְרַגִּין בְּדַרְגִּין עֲלָאִין, רִישֵׁי
 שׁוֹלְטָנוּתְהוֹן וְעַקְרָא דִּילְהוֹן, לְתַתָּא מִתְּהוּא
 תַּנִּינָא, וּמִשְׁתַּלְשְׁלֹן בְּתַנִּינָא, דְהָא מִתַּמָּן נָטִיל
 חִילָא דְרַגָּא עֲלָאָה דִּילְהוֹן. מִשְׁמַע דְכְּתִיב, (שמות
 י"א) אֲשֶׁר אַחַר הַרְחִים.

רַבִּי חֲזִיא, הָזֶה יְתִיב יוֹמָא חָדָא, אֲנַבָּא דְתַרְעָא
 דְאוּשָׁא. חָמָא לִיה לְרַבִּי אֶלְעָזָר חָד קַטְפִּירָא
 טַאסָא גַבִּיּה, אָמַר לִיה לְרַבִּי אֶלְעָזָר, מִשְׁמַע,
 דְאַפִּילוּ בְּאוּרְחָךְ כִּלְא תְּאִיבִין לְמַתְךָ אֲבַתְרָךְ.
 אַחֲדָר רִישָׁא וְחָמָא לִיה. אָמַר, וְדָאִי שְׁלִיחוּתָא אִית

לשון הקודש

נוטל חיל דְרַגָּה עליונה שְׁלָהֶם, מִשְׁמַע
 שְׁכַתוּב אֲשֶׁר אַחַר הַרְחִים.
 רַבִּי חֲזִיא הָיָה יוֹשֵׁב יוֹם אֶחָד עַל דְּלַת
 שַׁעַר שֶׁל אוּשָׁא. רָאָה אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר
 קַטְפִּירָא (סוג עוף) טָס אֵלָיו. אָמַר לוֹ לְרַבִּי
 אֶלְעָזָר, מִשְׁמַע שְׁאֶפְלוּ בְּדַרְכְּךָ הַכֹּל
 מִשְׁתוֹקְקִים לְלֶכֶת אַחֲרֶיךָ. הַחֲזִיר רָאִשוּ
 וְרָאָה אוֹתוֹ. אָמַר, וְדָאִי יֵשׁ אֲעִלוּ

כְּתוּב (יחזקאל כ"ט) הִנְנִי עֲלִיד פֶּרְעָה מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם הַתַּנִּים הַגְּדוֹל הַרְבֵּץ בְּתוֹךְ יְאֹרָיו.
 מִשְׁשׁ רֵאשִׁית לְמַטָּה בְּשִׁלְטוֹן שְׁלָהֶם,
 אֲבָל חֲכַמְתָּם לְמַטָּה מִכָּל הַדְּרָגוֹת וְסוּ.
 כֹּא רָאָה, חֲכַמְתָּם בְּדַרְגוֹת תַּחְתּוֹנוֹת
 לְכַפּוֹתָם לְאוֹתָן דְּרָגוֹת בְּדַרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת,
 רֵאשׁ שְׁלְטוֹנָם וְעַקְר שְׁלָהֶם לְמַטָּה מֵאוֹתוֹ
 תַּנִּין, וּמִשְׁתַּלְשְׁלִים בְּתַנִּין, שְׁתַּרִּי מִשְׁשׁ

גְּבִיּוּתָא. דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָלֵא עֶבֶד
 שְׁלִיחוּתֵיהּ, וּבְמָה שְׁלִיחוּן אֵית לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, דְּלֹא תִימָא מְלִין דְּאֵית בְּהוּ רוּחָא בְּלַחוּדֵיהוּ,
 אֶלָּא אֶפִּילוּ אֵינוּן מְלִין דְּלִית בְּהוּ רוּחָא.

פְּתַח וְאָמַר, (חֲבִקוּק ב') כִּי אֶבֶן מִקִּיר תִּזְעַק וּכְפִים
 מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה. בְּמָה אֵית לֵיהּ לְבַר נָשׁ
 לְאִזְדָּרְא מֵחֻבּוּי, דְּלֹא יַחֲטָא קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא. וְאִי יִימָא מָאן יִסְהִיד בֵּיתָא. הָא אֲבִי בֵּיתֵיהּ
 וְאֲעִי בֵּיתֵיהּ יִסְהִידוּ בֵּיתָא. וְלִזְמִינִן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא עֶבֶד בְּהוּ שְׁלִיחוּתָא. תָּא חֲזִי חוּטְרָא דְּאַחֲרִין,
 דְּאִיהוּ אָעֵא יְבִישָׁא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא שִׁירוּתָא
 דְּנִסְוִן עֶבֶד בֵּיתָא, וְתִרֵי שְׁלִיחוּתֵי בֵּיתָא אֲתַעֲבִידוּ. חַד
 דְּאִיהוּ אָעֵא יְבִישָׁא וּבְלַע לְאֵינוּן תַּנְיִנְיָא דִּילְהוּן.
 וְחַד דְּהָא לְשַׁעֲתָא אֲתַהֲדַר בְּרוּחָא וְאֲתַעֲבִיד בְּרִיָּה.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

ביתו ועצים של ביתו ועידו בו. ולפעמים
 הקדוש ברוך הוא עושה בהם שליחות.
 בא ראה, משה אהרן שהוא עץ יבש,
 הקדוש ברוך הוא עשה בו את ראשית
 הנסים, ושתי שליחות נעשו בו. אחד
 שהוא עץ יבש ובלע את אותם התנינים
 שלדם, ואחד שהרי לשעה אחת חור
 ברוח ונעשה בריה.

שליחות, שהרי הקדוש ברוך הוא עשה
 שליחות בכל, ובמה שלוחים יש
 לקדוש-ברוך-הוא, שלא תאמר דברים
 שיש בהם רוח בלבד, אלא אפלו אותם
 דברים שאין בהם רוח.

פְּתַח וְאָמַר, (חֲבִקוּק ב') כִּי אֶבֶן מִקִּיר תִּזְעַק
 וּכְפִים מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה. בְּמָה יֵשׁ לְאָדָם לְהִזְהַר
 מִחֲטָאֵיו שְׁלֹא יַחֲטָא לְפָנֵי הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ
 הוּא. וְאִם יֹאמַר מִי יַעֲיֵד בּוֹ? הֲרֵי אֲבִי

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, תַּפַּח (דף כ"ח ע"ב) רוּחֵיהוֹן, דְּאֵינוֹן
 דְּאֶמְרִין, דְּלֹא זְמִין קַדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
 לְאַחֵיָא מִתִּיָּא, וְהִידָּהּ יִתְעַבֵּיד מִנֵּיִהוּ בְּרִיָּה חֲדָתָא.
 יִיתוֹן וַיִּחַמּוֹן אֵינוֹן טַפְשָׁאִין חֲתִיבָּא, רְחִיקוֹן
 מְאֹרֵיִתָּא, רְחִיקוֹן מֵיָּנִיה, בִּידִיָּה דְאַחֶרֶן הוּא
 חוּטְרָא, אָעָא יְבִישָׁא, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְפּוּם
 שְׁעָתָא אֶהְדָּר לִיָּה בְּרִיָּה, מִשְׁנֵיָּא בְּרוּחָא וְגוּפָא.
 אֵינוֹן גּוּפִין, דְּהוּוּ בְּהוּ רוּחִין וְנִשְׁמָתִין קַדִּישִׁין,
 וְנָטְרוּ פְקוּדֵי אֹרֵיִתָּא, וְאַשְׁתַּדְּלוּ בְּאֹרֵיִתָּא יִמָּא
 וְלִילֵי, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא טָמִיר לוֹן בְּעַפְרָא,
 לְבָתָר, בְּזַמְנָא דִּיחֲדֵי עֲלָמָא, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה
 דִּיעֵבֵד לְהוּ בְּרִיָּה חֲדָתָא.

אָמַר רַבִּי חֲתִיָּא, וְלֹא עוּד, אֶלָּא דְּהָהוּא גּוּפָא
 דְּהוּוּ, יָקוּם. מִשְׁמַע דְּכַתִּיב, (ישעיה כ"ו) יִחִיו
 מִתִּידָּהּ, וְלֹא פְתִיב יִבְרָא, מִשְׁמַע דְּבְרִיִן אֵינוֹן אֶבְל

 לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

שְׁהִיּוּ בְּהֵם רוּחֹת וְנִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת
 וְשָׁמְרוּ אֶת מַעֲוֹת הַתּוֹרָה וְהַשְׁתַּדְּלוּ
 בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 טָמֵן אוֹתָם בְּעַפְרָא – אַחַר כֵּן בְּזַמֵּן
 שְׁיִתְחַדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה
 שְׁיִעֲשֶׂה אוֹתָם בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

אָמַר רַבִּי חֲתִיָּא, וְלֹא עוּד, אֶלָּא שְׁאוּתוֹ
 גּוּף שְׁהִיָּה, יָקוּם. מִשְׁמַע שְׁכַתוּב (ישעיה כו)

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, תַּפַּח רוּחָם שֶׁל אוֹתָם
 שְׁאוּמְרִים, שֶׁלֹּא עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְהַחֲיוֹת מֵתִים, וְאִיךָ יַעֲשֶׂה מֵהֵם בְּרִיָּה
 חֲדָשָׁה. יִבְאוּ יִרְאוּ אוֹתָם הַטַּפְשִׁים אֶת
 הָרְשָׁעִים, הָרְחוּקִים מִן הַתּוֹרָה, רְחוּקִים
 מִמֶּנּוּ, בִּיד אַחֶרֶן הִיָּה מִטָּה, עֵץ יָבֵשׁ,
 וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְפִי שְׁעָה הַפֶּךָ אוֹתוֹ
 לְבְרִיָּה מְשֻׁנָּה בְּרוּחַ וְגוּף. אוֹתָם גּוּפִים

וַיְחִיו. וְהָא גִרְמָא חַד, יִשְׁתָּאֵר מִן גּוּפָא תְּחִילַת
 אֲרַעָא, וְהָהוּא לָא אֲתִרְקַב וְלָא אֲתִבְלִי בְּעַפְרָא
 לְעֵלְמִין, וּבְהָהוּא זְמַנָּא, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִרְכָּךְ
 לִיָּה, וַיַּעֲבִיד לִיָּה פְתֻמִּירָא בְּעִיסָה, וַיִּסְתַּלַּק וַיִּתְּפֹשֵׁט
 לְאַרְבַּע זְוִיין וּמְנִיָּה יִשְׁתַּכְּלֵל גּוּפָא וְכָל שְׂיִיפוּי.
 וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב בֵּיה רוּחָא לְבַתָּר. אָמַר
 לִיָּה רַבִּי אֶלְעָזָר הַכִּי הוּא. וְתָא חַזִּי, הָהוּא גִרְמָא
 בְּמָה אֲתִרְכָּךְ. בְּטָל. הַכְּתִיב, (ישעיה כ"ו) כִּי טַל אֲזָרוֹת
 טַלְךָ וְגו'.

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אָמֹר אֵל אַהֲרֹן קַח מִטָּךְ
 וּנְטֵה יָדְךָ עַל מִימֵי מִצְרַיִם עַל נְהָרוֹתָם
 עַל יְאֻזְרֵיהֶם וְעַל אֲגַמִּייהֶם וְעַל כָּל מְקוֹנָה מִימֵיהֶם
 וַיְהִיו דָּם וְגו'. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָאִי קָרָא אִית
 לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיה, וְהִיךְ יָכִיל לְמַחֲדָ לְכָל חַזִּי אֲתֵרִי.

לשון הקודש

רַבִּי אֶלְעָזָר, כֶּךָ הוּא. וּבֵא רַעָה, אוֹתָהּ
 עֲצָם בְּמָה הִתְרַכְּבָה? בְּטָל, שְׂכַתוֹב כִּי
 טַל אֲזָרוֹת טַלְךָ וְגו'.

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֵל אַהֲרֹן קַח
 מִטָּךְ וּנְטֵה יָדְךָ עַל מִימֵי מִצְרַיִם עַל
 נְהָרוֹתָם עַל יְאֻזְרֵיהֶם וְעַל אֲגַמִּייהֶם וְעַל כָּל
 מְקוֹנָה מִימֵיהֶם וַיְהִיו דָּם וְגו'. אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה, יֵשׁ לְהַסְתַּכְּל בְּפִסּוּק הַזֶּה, וְאִיךָ
 יְכוּל לְלַכֵּת לְכָל הַמְּקוֹמוֹת הַלְלוּ? וְלֹא עוּד,

וַיְחִיו מִתִּיךְ וְלֹא כְּתוּב יְבָרָא, מִשְׁמַע שְׁהֶם
 בְּרִיּוֹת אֲבָל וַיְחִיו שְׁהִרֵי עֲצָם אַחַת
 נִשְׁאַרְת מִן הַגּוּף תַּחַת הָאֲדָמָה, וְהִיא לֹא
 נִרְקֶבֶת וְלֹא תִבְלָה בְּעַפְרָא לְעוֹלָמִים,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְבָרַךְ
 אוֹתוֹ, וַיַּעֲשֶׂה אוֹתוֹ כְּמוֹ שְׂאוֹר שְׂבַעֲסָה,
 וְתַעֲלֶה וְתִתְּפֹשֵׁט לְאַרְבַּע פְּנוֹת, וּמִמְנָה
 יִשְׁתַּכְּלֵל הַגּוּף וְכָל אֵיבָרָיו, וְהַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן בוֹ רוּחַ אַחֵר כֶּךָ. אָמַר לוֹ

וְתוֹ, דְהָא כְּתִיב וַיִּמְלֵא שְׁבַעַת יָמִים
אֲחֵרֵי הַכּוֹת ה' אֶת הַיָּאֹר. אֶת הַיָּאֹר כְּתִיב, וְאֶת
אֲמַרְתָּ עַל מֵימֵי מְצָרִים עַל גְּהֻרֹתָם עַל יְאֻרֵיהֶם
וְעַל אֲגַמֵיהֶם.

אֲלֵא, מֵימֵי מְצָרִים נִילּוּם הָזָה. וּמִתַּמָּן אֲתַמְלִיין
כָּל אֵינּוֹן שְׂאָר אֲגַמִין וַיְאֻרִין וּמִבּוֹעֵין וְכָל
מֵימִין דִּילְהוֹן. וְעַל דָּא, אֲחֵרָן לֹא נָטָה לְמַתָּא
אֲלֵא לְנִילּוּם בְּלַחֲדוּי. וְתָא חֲזִי דְהִכִּי הוּא, דְכְּתִיב
וְלֹא יָכְלוּ מְצָרִים לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן הַיָּאֹר.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, תָּא חֲזִי, מֵיין תַּתְּאִין מִתְּפָרְשָׁן
לְכַמְה סְטָרִין, (נ"א וּמֵיין עֲלָאי עֲאכ"ו וְגו') (עֲלָאִין דְּהָא)
וּמֵיין עֲלָאִין מִתְּכַנְשֵׁי בְּבֵי כְּנִישׁוֹ מֵיָא, דְכְּתִיב,
(בְּרַאשִׁית א') וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
אֶל מְקוֹם אֶחָד. וְכְּתִיב וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

לְבָדוּ. וּבֵא רָאָה שְׁכֻכָּה זֶה, שְׁכֻתוֹב וְלֹא
יָכְלוּ מְצָרִים לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן הַיָּאֹר.
אָמַר רַבִּי אַבָּא, בֵּא רָאָה, מַיִם תַּחְתּוֹנִים
נִפְרְדִים לְכַמְה אֲדָדִים, (וּמֵיִם עֲלִיוֹנִים עַל אַחַת כַּמְה
וּכְמַה וְגו') (עֲלִיוֹנִים שְׁהֲרִין וּמֵיִם עֲלִיוֹנִים מִתְּכַנְסִים
לְבֵית כְּנוּס הַמַּיִם, שְׁכֻתוֹב (בְּרַאשִׁית א')
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
אֶל מְקוֹם אֶחָד, וְכְּתוּב וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם

אֲלֵא וְעוֹד, שְׁהֲרֵי כְּתוּב וַיִּמְלֵא שְׁבַעַת
יָמִים אֲחֵרֵי הַכּוֹת ה' אֶת הַיָּאֹר. אֶת הַיָּאֹר
כְּתוּב, וְאִתָּה אֲמַרְתָּ עַל מֵימֵי מְצָרִים עַל
גְּהֻרֹתָם עַל יְאֻרֵיהֶם וְעַל אֲגַמֵיהֶם?
אֲלֵא, מֵימֵי מְצָרִים הֵיךְ הַנִּילּוּם, וּמִשָּׁם
מִתְּמַלְאִים כָּל אוֹתָם שְׂאָר אֲגַמִים
וַיְאֻרִים וּמַעֲנִינּוֹת וְכָל מִימֵיהֶם, וְעַל זֶה
אֲחֵרָן לֹא נָטָה לְהַכּוֹת, רַק אֶת הַנִּילּוּם

הַאִי קָרָא אִיְקֻמוּהָ. וְתָא חָזִי, הָהוּא רְקִיעָא דְאִית
 בֵּיה שְׁמַשָּׁא וְסִיתְרָא כּוּכְבָּיָא וּמַזְלֵי, דָּא אִיהוּ
 בְּנִישׁוֹת מִיָּא רַבָּא, דְּהוּא נָטִיל כָּל מִיּוּן,
 וְאַשְׁקֵי לְאַרְעָא, דְּהוּא עֲלָמָא תְּתָאָה, פִּיּוּן, דְּנָטִיל
 מִיָּא בְּדֵר לֹון, וּפְלִיג לֹון לְכָל עֵיבָר, וּמִתְּמָן
 אֶתְשַׁקֵּיין כְּלָא.

וּבְזֻמְנָא דְדִינָא שְׂרִיא, עֲלָמָא תְּתָאָה לָא יִנְקָא
 מִן הָהוּא רְקִיעָא, וְיִנְקָא מִסְּטֵר שְׁמָא לָא,
 וּבְדִין אֶקְרִי (ישעיה ל"ד) חֶרֶב לֵה' מְלָאָה דָם. וְזִי לְאִינוּן
 דְּיִנְקוּן בְּדִין מִינְהּ, וְאֶתְשַׁקֵּיין מִינְהּ, דְּבִתְהוּא זְמָנָא
 יִמָּא יִנְקָא מִתְּרִין סְטֵרִין, הָזֵה אֶתְפְּלַג לְתֵרִין
 חוּלְקִין, חָזֵר וְסוּמְק. וּבְדִין שְׂדֵי לִיאָרָא חוּלְקָא
 דְּמַצְרִים, וְאַלְקֵי לְעִילָא וְאַלְקֵי לְתַתָּא. וְעַל דָּא
 שְׂתָאן יִשְׂרָאֵל מִיָּא. וּמַצְרָאֵי דְמָא.

לשון הקודש

יִנְקָא מֵאוּתוּ רְקִיעָא, וְיִנְקָא מִצֵּד הַשְּׁמָאֵל,
 וְאִזְ נִקְרָא (ישעיה לד) חֶרֶב לֵה' מְלָאָה דָם.
 אִזְ לְאוּתָם שְׂיוֹנְקִים מְמָנָה אִזְ וּמִשְׁקִים
 מְמָנָה, שְׂבָאוֹתוּ זְמַן הַיָּם יִנְקָא מִשְׁנֵי
 צְדָדִים, הָזֵה מִתְחַלֵּק לְשְׁנֵי חֲלָקִים, לְבָן
 וְאָדָם, וְאִזְ שׁוּפֵד לִיאָר אֶתְחַלֵּק שְׁל
 מַצְרִים, וּמִלְקָה לְמַעְלָה וּמִלְקָה לְמַטָּה,
 וְלָכֵן יִשְׂרָאֵל שׁוֹתִים מִיָּם וְהַמַּצְרִים דָּם.

קָרָא יָמִים. הַפְּסוּק הַזֶּה פְּרִשְׁוּהוּ, וּבָא
 רָאָה, אוּתוּ רְקִיעָא שְׁיִשׁ בּוֹ שְׁמַשׁ וּלְכָנָה,
 כּוּכְבָּים וּמַזְלוֹת, זֶהוּ בֵּית כְּנוּס לְמַיִם
 הַרְבִּים, שֶׁהוּא נָטִיל כָּל הַמַּיִם וּמִשְׁקָה
 אֶת הָאָרֶץ, שֶׁהוּא עוֹלָם תְּתַתָּוֹן, פִּיּוּן
 שְׁנוּטֵל אֶת הַמַּיִם, מִפְּזֵר אוּתָם וּמִחַלֵּק
 אוּתָם לְכָל עֵבָר, וּמִשָּׁם הוּא מִשְׁקָה אֶת
 כָּלֵם.

וּבְזֻמְנָא שְׂדֵי שׁוּרָה, הָעוֹלָם הַתְּתַתָּוֹן לָא

אִי תִימָא בְּנִין גִּיעוּלָא הָוָה וְלֹא יִתִיר. תָּא
 חַזִּי, שְׁתָּאן דְּמָא וְעָאל לְמַעֲיָהּ, וְאַסְתַּלַּק
 וּבִקַּע, עַד דִּהוּ מְזַבְּנִין לֹון יִשְׂרָאֵל מִיָּא
 בְּמִמוּנָא, וּכְדִין שְׁתָּאן מִיָּא בְּגִינֵי בְּךָ שִׁירוּתָא
 לְאַלְקָאָה לֹון הָוָה דְּמָא.

רַבִּי יִצְחָק פִּתַּח הָאִי קָרָא, (תהלים קמ"ה) אַרְוֹמְמֵךְ
 אֱלֹהֵי הַמַּלְאָךְ וְאַבְרָכָה שְׂמֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד. תָּא
 חַזִּי, דְּוֹד לְקַבִּיל דְּרִגָא דִּילִיה קָאָמַר, דְּכַתִּיב אֱלֹהֵי
 דִּידִי. בְּגִין דְּבָעָא לְסַלְקָא שְׁבַחִיה, וְלֹאֲעֵלָא לִיה
 לְנַהוּרָא עֲלָאָה, לְאַתְעָרְבָא דָּא בְּדָא, לְמַחֲוֵי כִלָּא
 חַד. בְּגִינֵי בְּךָ, אַרְוֹמְמֵךְ אֱלֹהֵי הַמַּלְאָךְ וְגו'.

דְּתַנִּינֵן, כָּל יוֹמוֹי דְּדוֹד, אֲשַׁתְּדַּל לְאַתְקַנָּא
 כּוֹרְסִיָּה, וְלֹאֲנַהֲרָא אֲנַפְתָּהּ, בְּגִין דִּיגִין

עֲלִיה וְאִיתְנַהִיר תְּדִיר נַהוּרָא תַתָּאָה (דף כ"ט ע"א)
 בְּנַהוּרָא עֲלָאָה, לְמַחֲוֵי כִלָּא חַד. וְכַד אַתָּא שְׁלֵמָה,

לשון הקודש

לעולם ועד. בא ראה, דוד כנגד הרגותו
 אומר, שפכת אלהי שלי. משום שרצה
 להעלות שבוהו ולהכניס אותו לאור
 עליון להתערב זה בזה להיות הכל אחד,
 משום כך ארוממך אלהי המלאך וגו'.

ששנינו, כל ימות דוד השתדל לתקן
 את הכפא ולהאיר פניה כדי שתגן עליו,
 ויאר תמיד האור התחתון באור העליון

אם תאמר שזה היה משום הנעל ולא
 יותר – בא ראה, שותים את הדם ונכנס
 למעיהם ומתעלה ובקע, עד שהיו
 ישראל מוכרים להם מים בממון, ואז
 שותים מים, ומשום כך ראשית
 הלקאתם היתה דם.

רבי יצחק פתח פסוק זה, (תהלים קמה)
 ארוממך אלהי המלאך ואברכה שמך